

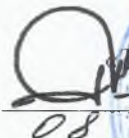
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Факультет фізичного виховання і спорту

Кафедра теорії та методики фізичної культури

Проректор

«30»

ЗАТВЕРДЖУЮ»

2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПСИХОДІАГНОСТИКА У ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність 014 Середня освіта. Фізична культура

Івано-Франківськ – 2021

Робоча програма «**Психодіагностика у фізичній культурі**» для студентів спеціальності 014 Середня освіта. Фізична культура, 30 серпня 2021 р.

Розробники: кандидат психологічних наук, доцент Мицкан Тетяна Степанівна.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри Теорії та методики фізичної культури і спорту

Протокол № 1 від 30 серпня 2021р.

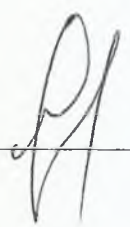
Завідувач кафедри к.б.н., доцент Лісовський Б.П.

30 серпня 2021 р.

Схвалено науково-методичною радою факультету фізичного виховання і спорту

30 серпня 2021 р.

Протокол № 1

Голова Лапковський Е.Й.

30 серпня 2021 р.

©Мицкан Т.С., 2021 рік

© ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника», 2021 рік

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 30	Галузь знань <u>01 Освіта/Педагогіка</u>	Нормативна	
Модулів – 2	Спеціальність – 014 Середня освіта. Фізична культура	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		2-й	2-й
Індивідуальне завдання - методичні розробки лекції і практичного заняття		Семестр	
Загальна кількість годин – 90		3-й	3-й
Тижневих годин для денної форми навчання: 5 аудиторних – 34 самостійної роботи студента – 56	Освітньо-кваліфікаційний рівень: <u>магістр</u>	Лекції	
		14 год.	6 год.
		Семінарські	
		20 год.	4 год.
		Лабораторні	
		__ год.	__ год.
		Самостійна робота	
		56	80
Індивідуальні завдання:			
__ год.			
Вид контролю: екзамен			

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 1:1,5

для заочної форми навчання – 1:18

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни передбачає засвоєння студентами науково-практичних знань щодо застосування методів комплексної діагностики негативних психологічних станів у школярів та можливості їх корекції засобами фізичної культури.

Основними завданнями є:

- 1) засвоєння структури психодіагностики як практичної галузі;
- 2) вміння користуватися системою знань і вмінь;
- 3) вміння визначати завдання дослідження, здійснювати психодіагностичну процедуру, встановлювати психологічний діагноз, проводити консультації за змістом психодіагностичного матеріалу
- 4) коректувати психоемоційні та психофізичні негативні стани у школярів засобами фізичної культури

Загальні компетентності:

ЗК-2 здатність діяти в нестандартних ситуаціях, адаптуватися до нових ситуацій, нести соціальну і етичну відповідальність за прийняті рішення

ЗК-3 здатність до саморозвитку, самореалізації, використання творчого потенціалу, постійного підвищення особистого рівня кваліфікації

ЗК-4 здатність впливати на формування цілей команди, діяти на її соціально-психологічний клімат в потрібному для досягнення мети напрямі

ЗК-6 здатність приймати нестандартні рішення та вирішувати проблемні ситуації

ЗК-10 здатність до комунікації в усній і письмовій формах для розв'язування задач професійної діяльності, в тому числі й іноземною мовою

Спеціальні (фахові) компетентності:

ФК-1 володіння високим рівнем знань у сфері фізичного виховання та рекреаційно-оздоровчої діяльності (з новітніми теоріями, інтерпретаціями, методами і технологіями)

ФК-2 здатність застосовувати в педагогічній діяльності актуальні технології, організаційні форми, методи, прийоми і засоби навчання і виховання з метою підвищення якості освітнього процесу з фізичної культури

ФК-4 здатність застосовувати в освітньому процесі технології педагогічного контролю результатів навчання і виховання, інтерпретувати результати і вносити корективи в організацію освітньої діяльності і в підвищення результативності освітнього процесу з фізичного виховання

ФК-5 здатність налагоджувати зв'язки з особами, залученими до педагогічного, рекреаційно оздоровчого та організаційно-управлінського процесів, з метою підвищення його ефективності

ФК-6 здатність вносити корективи в робочу програму, план вивчення навчального курсу, дисципліни (модуля), освітні технології, власну професійну діяльність на підставі аналізу процесів і результатів

ФК-8 здатність до формування в учнів (студентів) ключових і предметних компетентностей та здійснення міжпредметних зв'язків

ФК-10 розробляти програми і методичну документацію у сфері фізичної культури з врахуванням соціальних, морфо-функціональних, психологічних особливостей контингенту різного віку і статі, природних і економічних особливостей регіону

ФК-17 здатність направляти всі види своєї професійної діяльності на пропаганду здорового способу життя різних груп населення, на формування фізичної культури особистості, як комплексної, цілеспрямованої системи на основі міждисциплінарного підходу

ФК-18 здатність розробляти, реалізовувати і контролювати соціально значущі програми по залученню різних груп населення до активних занять фізичною культурою і

пропаганди здорового способу, використовуючи новітні технології

Програмні результати:

ПРН-1 знає та розуміє закони та методи міжособистісних комунікацій, норми толерантності, ділових комунікацій у професійній сфері, ефективної праці в колективі, адаптивності

ПРН-2 знає базові основи психології, педагогіки та розуміє загальні закономірності розвитку особистості, прояви особистісних якостей, вікові особливості учнів старшої школи, студентів та інших груп населення

ПРН-3 знає психолого-педагогічні основи організації освітнього процесу у закладах загальної середньої та вищої освіти, нормативно-правове забезпечення професійної діяльності у фізичній культурі

ПРН-7 знає методологію системних досліджень, методи дослідження та аналізу складних об'єктів і процесів, розуміє їх складність, різноманіття, багатофункціональність для розв'язання прикладних завдань у галузі професійної діяльності

ПРН-8 вміє застосовувати сучасні методики та технології організації освітньої діяльності, діагностики та оцінювання якості освітнього процесу в сфері фізичної культури та вносити в нього відповідні корективи

ПРН-9 вміє розробляти і реалізувати методики, технології і прийоми навчання, аналізувати результати процесу їх використання в організаціях, що здійснюють освітню діяльність, в тому числі в умовах інклюзії

ПРН-12 вміє надавати консультації з практичних питань організації здорового способу життя, розвитку фізичних якостей, вивчення та вдосконалення життєво важливих рухових навичок та навичок самоконтролю, загартування

Міждисциплінарні зв'язки:

Соціальна психологія, загальна психологія, психологія праці, психологія мотивації, психологія конфлікту, організаційна психологія, психологічний супровід персоналу організації, психологічний відбір і оцінка персоналу

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

Мати:

- уявлення про психолого-педагогічні особливості дітей різних вікових груп (молодшого шкільного віку, середнього та старшого);
- знання зі шкільної психології та психології фізичного виховання;
- уявлення про організацію і методику роботи в галузі фізичного виховання та психології;
- практичні навички реалізації різних засобів та форм фізичної культури в умовах загальноосвітніх закладів;

Знати:

- основні теоретичні положення психодіагностики та корекції негативних станів засобами фізичної культури (мету, задачі, методи тестування, робота з опитувальниками та ін.);
- основні проблеми психодіагностики у фізичній культурі;
- професійно-етичні принципи та норми психодіагностики;
- основні принципи використання, розробки і адаптації методів комплексної діагностики та корекції негативних станів у фізичній культурі в умовах загальноосвітніх навчальних закладів;
- методи та засоби фізичної культури, які слід застосовувати для корекції негативних психоемоційних станів.

Вміти:

- застосовувати на практиці теоретичні знання і володіти понятійним апаратом та специфічною термінологією;
- використовувати на практиці, як окремі методики так і комплекси методів психодіагностичних процедур;
- підібрати відповідні методики психодіагностування учня;
- провести тестування психоемоційних та психофізичних станів учнів та визначити, за необхідності, основні напрямки і засоби корекційної роботи;
- оцінити ефективність застосування засобів фізичного виховання для корекції психоемоційних станів дитини.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ

Тема 1. Предмет, завдання, підходи та основні поняття сучасної психодіагностики.

Розкривається предмет психодіагностики, її функції та завдання на сучасному етапі розвитку психологічної науки; висвітлюється зміст психологічного тестування, а також структура психодіагностики; ознайомлення з поняттям психодіагностичні інструменти, валідність і надійність діагностичних суджень). Класифікація психодіагностичних процедур та їх основа (знайомство з основними принципами побудови психодіагностичних інструментів та формування психодіагностичних висновків, а також з деякими підходами до класифікації психодіагностичних процедур; подається загальна характеристика методів і конкретних методик діагностики найбільш універсальних об'єктів психологічних досліджень (рис особистості, здібностей, мотивів, свідомості і самосвідомості, міжособистісних стосунків).

Тема 2. Психологічні тести, процес тестування і стандартні вимоги до них.

Психологічна сутність тесту та основні його якісні характеристики. Процес тестування і вимоги до нього (знайомство з процедурою проведення тестування та вимогами до умов організації дослідження і досягнення взаєморозуміння в ході тестування; розкривається роль експериментатора в ході тестування, а також вплив різноманітних ситуативних змінних на його результат).

Соціальні та етичні аспекти тестування. Знайомство з принципами діяльності (відповідальність, компетентність, конфіденційність), етичними правилами психологічних досліджень, що сприяють благополуччю дітей; кваліфікована пропаганда ролі психології та психотерапії у роботі з дітьми).

Тема 3. Психодіагностичні процедури і ситуації, сутність диференціальної психометрії.

Норми та інтерпретація тестових результатів. Процедура нормування тесту, проблеми стандартизації та нормування шкал; теоретичні та методологічні питання адаптації діагностичного інструментарію; проблема адаптації іноземних та іншомовних тестів та методик. Вимоги до психометричної підготовки фахівця.

Надійність тесту. Поняття про надійність і статистичну значимість. Типи надійності: а) ретестова надійність; б) надійність взаємозамінюваних форм; в) надійність за методом розщеплення; г) надійність суб'єктивних оцінок.

Валідність тесту Поняття про валідність (валідність та її психологічна сутність, види валідації тесту та способи їх знаходження).

Контент-аналіз як метод дослідження різноманітних соціальних та психологічних явищ. Деякі особливості використання контент-аналізу. Сучасні досягнення у використанні контент-аналізу.

Змістовий модуль 2.

ПСИХОМЕТРИЧНІ ОСНОВИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Тема 4. Психодіагностика структурних компонентів особистості учня і можливість її корекції

Концептуальні підходи до діагностики рис особистості. Два підходи до діагностики особистісних рис: психодіагностичний та психосемантичний. Діагностика конституційної підсистеми особистості: діагностика темпераменту, характеру, індивідуальної підсистеми, певних стратегій поведінки, побудова профілю особистості. при інтерпретації якого враховується міра вираженості кожного фактору. Діагностика соціально зумовлених диспозицій особистості.

Оцінка нижчих пізнавальних функцій школярів: пам'ять, увага, зоровомоторні та слухомоторні реакції, лінійний окомір та ін. Їх тестування. Дослідження вищих пізнавальних функцій у школярів: аналіз, синтез, мислення, дедукція та аддукція, тощо. Їх дослідження. Структура емоційно-вольової сфери дитини та її тестування.

Фізична культура, як інструмент корекції структурних компонентів особистісних характеристик школярів.

Тема 5. Дослідження здібностей, мотивації, соціальної взаємодії дітей.

Загальне поняття про здібності та їх роль у становленні особистості. Визначення здібностей в залежності від обраної моделі функціонування інтелекту. Методи дослідження здібностей та створення теоретико-практичних моделей їх розвитку (аналіз деяких методів дослідження здібностей та концептуальних основ їх створення; апробація методик та інтерпретація одержаних даних; знайомство з процедурою створення теоретико-практичної моделі розвитку здібностей (на прикладі розвитку комунікативних та організаторських здібностей). Здібності до занять фізичною культурою.

Мотиваційна сфера особистості як об'єкт діагностики (ознайомлення з найбільш відомими підходами до вивчення особистості, структурою особистості; висвітлення найбільш характерних проблем при дослідженні мотивів особистості та способи і методи їх усунення. Прямі та опосередковані методи діагностики мотивації поведінки і діяльності (ознайомлення з найбільш відомими та ефективними методиками дослідження мотиваційної сфери особистості; обробка емпіричного матеріалу мотивації соціометричного вибору учнів початих класів, а також мотивації учіння; аналіз кількісних показників та якісна інтерпретація одержаних даних). Мотивація до занять руховими видами діяльності.

Тема 6. Психодіагностика міжособистісних взаємовідносин, свідомості і самосвідомості.

Методологічні аспекти дослідження міжособистісних відносин (поняття про міжособистісні стосунки та їх роль в житті і діяльності особистості. Методики спостереження та експертної оцінки: специфіка отримання емпіричних даних та їх інтерпретації. Зміст схеми спостереження. Діагностика міжособистісних відносин на основі вивчення індивідуально-психологічних властивостей. Методики дослідження суб'єктивного відображення міжособистісних взаємин.

Свідомість та самосвідомість як об'єкт психодіагностики (поняття про свідомість, підсвідомість та самосвідомість та її зміст; головні функції самосвідомості; «Образ Я», «Я-концепція». Фактори, які впливають на результати самоопису розкриваються

особливості впливу фактору багатогранності уявлень індивіда про себе на його «Я-концепцію».

Роль і місце фізичної культури в свідомості школяра. Можливості фізичної культури впливати на покращення самосвідомості та міжособистісних взаємовідносин.

Змістовий модуль 3.

ДІАГНОСТИКА ПСИХОЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ШКОЛЯРІВ ТА ЇХ КОРЕКЦІЯ ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Тема 7. Діагностика емоційних станів (емоційний стан, емоційне напруження, емоційна стійкість) та їх корекція засобами фізичної культури.

Емоції. Визначення та види. Емоційний стан. Керовані та некеровані емоції. Негативні емоції. Природа страху. Діагностика емоційного стану дитини за допомогою кольорових тестів (інтерпритація тестів Люшера, методи обробки по розпізнанню емоцій обличчя на основі відеоряду, методи діагностики на основі слухових критеріїв; діагностика на основі змін поведінки (рухи, міміка тощо), діагностика на основі малюнку кактуса; діагностика на основі відповідей на питання (тестові методи). Оцінка емоційного напруження. Емоційна стійкість та методи її дослідження.

Методи і засоби корекції емоційних станів засобами фізичної культури.

Поняття емоційного інтелекту та можливості його формування засобами фізичної культури.

Тема 8 Діагностика психомоторних процесів та їх корекція засобами і методами фізичної культури

Психофізіологічні основи регуляції моторики дитини. Сенситивні періоди розвитку моторних функцій в онтогенезі. Психічна регуляція рухових функцій дитини. Діагностика ідіомоторних актів (уваги, пам'яті, мислення). Дослідження сенсоморнки: зоровий аналізатор, слуховий аналізатор, шкірний аналізатор. Тестування та його інтерпритація. Тестування дрібної та великої моторики. Руховий аналізатор і його дослідження та інтерпритація результатів.

Методи корекції психомотрних функцій засобами і методами фізичної культури.

Тема 9. Діагностика психофізичних здібностей та їх корекція методами і засобами фізичної культури

Психологічна концепція здібностей: фізичні, психофізичні та інтелектуальні здібності. Загальне поняття про фізичні, психофізичні та інтелектуальні здібності та методи їх вивчення. Теорії інтелекту (розкривається зміст поняття інтелект, теоретичні підходи до його основних структурних утворень та функціональних особливостей). Тест Д. Векслера (історія створення тестів Біне-Сімона, базовий вік, розумовий вік, фізичний вік; принципово новий підхід для вивчення і дослідження інтелекту (метод Д. Векслера), коефіцієнт 14 інтелектуальності девіантного типу). Прогностична та діагностична цінність шкал (висока здатність шкали до прогнозування навчальної успішності, виявлення індексу вікового зниження деяких інтелектуальних функцій, визначення коефіцієнту детериорації).методики діагностики здібностей та креативності; обробку результатів тестування, їх інтерпретацію та якісний аналіз.

Психофізичні здібності дітей та їх діагностика у віковому аспекті (у молодших школярів, школярів середнього та старшого віку). Діагностика психофізичних здібностей у дітей (координація, рівновага, спритність та ін.). Засоби і методи фізичної культури, які використовують для корекції психофізичних здібностей.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	Усього	у тому числі					Усьо го	у тому числі				
		л	пр	л	інд	с.р.		л	с	л	ін	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1.												
Теоретичні основи психодіагностики												
Тема 1. Предмет, завдання, підходи та основні поняття сучасної психодіагностики	10	1	2			7	10	1				9
Тема 2. Психологічні тести, процес тестування і стандартні вимоги до них.	10	1	2			7	10					10
Тема 3. Психодіагностичні процедури і ситуації, сутність диференціальної психометрії	10	1	2			7	10	1	1			8
Тема 4. Психодіагностика структурних компонентів особистості учня і можливість її корекції	10	1	2			7	10		1			9
Разом за змістовим модулем 1	40	4	8			28	40	2	2			36
Змістовий модуль 2.												
Діагностика психоемоційних станів школярів та їх корекція засобами фізичної культури												
Тема 5. Дослідження особливостей характеру, мотивації, соціальної взаємодії дітей	10	2	2			6	10	2	1			7
Тема 6. Психодіагностика міжособистісних взаємовідносин, свідомості і самосвідомості.	10	2	2			6	10	1	1			8
Тема 7. Діагностика емоційних станів (емоційний стан,	10	2	2			6	10	1	1			8

емоційне напруження, емоційна стійкість) та їх корекція засобами фізичної культури										
Тема 8. Діагностика психомоторних процесів та їх корекція засобами і методами фізичної культури	10	2	2		6	10		1		9
Тема 9. Діагностика психофізичних здібностей та їх корекція методами і засобами фізичної культури	10	2	4		4	10				10
Разом за змістовим модулем 2	50	10	10		30	50	4	4		42
Всього	90	14	20		56	90	6	6		78

5. Тематичний план практичних занять

№	Тема практичного заняття	К-ть год	К-ть год (з)
1	Предмет, завдання, підходи та основні поняття сучасної психодіагностики	2	
2	Психологічні тести, процес тестування і стандартні вимоги до них.	2	
3	Психодіагностичні процедури і ситуації, сутність диференціальної психометрії	2	1
4	Психодіагностика структурних компонентів особистості учня і можливість її корекції	2	1
5	Дослідження особливостей характеру, мотивації, соціальної взаємодії дітей	2	1
6	Психодіагностика міжособистісних взаємовідносин, свідомості і самосвідомості.	2	1
7	Діагностика емоційних станів (емоційний стан, емоційне напруження, емоційна стійкість) та їх корекція засобами фізичної культури	2	1
8	Діагностика психомоторних процесів та їх корекція засобами і методами фізичної культури	2	1
9	Діагностика психофізичних здібностей та їх корекція методами і засобами фізичної культури	4	
Разом		20	6

6. Завдання для самостійної роботи студентів

№	Тема	Кіль- -сть год	Кіль- -сть год (3)
1.	Психологічна сутність тестів та особливості їх використання	7	9
2.	Норми та інтерпретація тестових результатів	7	10
3.	Проективні методики та їх психологічна сутність	7	8
4.	Психодіагностика міжособистісних відносин	7	9
5.	Психодіагностика самосвідомості .	6	7
6.	Психодіагностика мотивації.	6	8
7.	Психодіагностика особистісних рис.	6	8
8.	Психологічна діагностика здібностей	6	9
9.	Фізична культура, як основний чинник корекції емоційних станів	4	10
10.	Всього	56	78

7. Індивідуальні завдання

1. Донаукове використання психодіагностичних процедур.
2. Розвиток психодіагностики у XIX-XXI ст.
3. Психодіагностика як галузь психологічного знання: сутність, завдання, сфери застосування.
4. Характеристика психодіагностичного методу.
5. Класифікація і характеристика тестів.
6. Комп'ютеризовані і комп'ютерні психодіагностичні тести.
7. Вимоги до тестів як методів психодіагностичного дослідження та їх користувачів.
8. Психодіагностичні і психометричні процедури.
9. Сутність основних ознак і категорій психодіагностики. Психологічний діагноз.
10. Загальна і диференційна психометрія.
11. Психометрія у структурі психодіагностичних методів.
12. Застосування математично-статистичних методів аналізу у психологічних вимірюваннях.
13. Основні підходи до вивчення інтелекту.
14. Моделі структури інтелекту.
15. Характеристика тестів діагностування інтелекту.
16. Особистість як об'єкт психодіагностичного дослідження. 17. Загальні підходи до діагностування особистості.
18. Психодіагностика особистості у контексті теорій рис особистості.
19. Проективні методики діагностування особистості.
20. Самосвідомість як об'єкт психодіагностичного дослідження.
21. Методики діагностування самосвідомості.
22. Діагностування спонукальної сфери особистості.
23. Психологічні особливості діагностування ціннісної сфери особистості.
24. Спостереження як метод психологічного дослідження.
25. Нетестові методи у психодіагностиці.
26. Опитувальні методи у психодіагностиці.
27. Експертне оцінювання у психологічному дослідженні.
28. Соціально-психологічні особливості діагностування людей різного віку.
29. Психодіагностичне дослідження дітей, підлітків та юнаків.

Порядок подання та захист ІНДЗ

1. Звіт про виконання ІНДЗ подається у вигляді реферату, презентації тощо.
2. ІНДЗ подається викладачу не пізніше ніж за 2 тижні до підсумкового контролю або завершення семестру.
3. Оцінка за ІНДЗ виставляється на заключному занятті (семінарському, практичному) на основі попереднього ознайомлення викладача зі змістом ІНДЗ. Можливий захист завдання шляхом усного звіту студента про виконану роботу або презентації.
4. Оцінка за ІНДЗ враховується при виведенні підсумкової оцінки з навчального курсу. Максимальна кількість балів – 15.

Критерії оцінювання ІНДЗ

При розробленні критеріїв оцінки за ІНДЗ береться за основу повнота і правильність виконання завдання, ступінь усвідомлення та розуміння студентом навчального матеріалу проблемного характеру;

враховується здатність студента диференціювати, інтегрувати та уніфікувати отримані знання, застосовуючи наукову термінологію;

уміння здійснювати самостійний пошук та використання додаткового матеріалу для глибокого, логічного і творчого аналізу вивченого;

уміння творчо застосовувати теоретичні знання при виконанні практичних завдань;

мовленнєве оформлення відповіді тощо.

1 бал – студент має початковий рівень знань і не виявляє інтерес до навчального матеріалу; механічно відтворює зміст відповідного параграфу підручника/посібника; копіює певне завдання без будь-яких власних висновків та узагальнень;

2 бали – студент виявляє первинний інтерес до навчального матеріалу; має фрагментарні навички в роботі з підручником, але самостійне опрацювання навчального матеріалу викликає значні труднощі; здатен давати відповіді на прості, стандартні запитання;

3 бали – студент знає близько половини навчального матеріалу і здатний відтворити його відповідно до тексту підручника або пояснень викладача; описує явища, процеси без пояснень їх причин; за допомогою викладача здатен відтворити їх послідовність, але слабо орієнтується в поняттях;

4 бали – студент знає більше половини навчального матеріалу, розуміє основний навчальний матеріал, але відтворює його з помилками та неточностями; здатен з помилками й неточностями дати визначення основних понять; відповіді на додаткові питання непослідовні та нелогічні;

5 балів – студент має стійкі навички роботи з текстом підручника; може самостійно оволодіти більшою частиною навчального матеріалу; формулює поняття, наводить приклади, підтверджує висловлене судження одним-двома аргументами; здатен за необхідності використовувати наочні матеріали;

6 балів – студент виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу; може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена;

7 балів – студент самостійно відтворює домінуючу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати набуті знання при розв'язуванні психологічних задач; користується додатковими джерелами;

8 балів – студент правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; розуміє основоположні теорії та факти, встановлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє застосовувати засвоєний матеріал у стандартних ситуаціях;

9 балів – студент уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних теоретичних положень; самостійно користується додатковими джерелами; свідомо

контролює власні навчальні дії; правильно використовує термінологію; складає таблиці та схеми;

10 балів – знання студента є достатньо повними; він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, логічно описує певні явища з точки зору їх смислового взаємозв'язку; відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з деякими фрагментарними неточностями;

11 балів – студент уміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки та залежності між явищами та фактами, розглядати виявлені закономірності, робити самостійні висновки; загалом належною мірою контролює власну учбову діяльність;

12 балів – студент володіє глибокими та міцними знаннями, здатен використовувати їх у нестандартних ситуаціях; може визначати тенденції та протиріччя процесів; робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; використовує додаткові джерела та матеріали;

13 балів – студент самостійно визначає окремі цілі власної учбової діяльності; вирішує творчі завдання; відрізняє упереджену інформацію від об'єктивної; здатен сприйняти іншу позицію як альтернативну щодо власної;

14 балів – студент має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів-доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ;

15 балів – студент вміє ставити й розв'язувати проблеми, самостійно здобувати та використовувати інформацію, виявляє власне ставлення до неї; самостійно виконує науково-дослідну роботу; логічно і творчо викладає матеріал у будь-якій формі; активно розвиває свої обдарування та нахили; вільно висловлює перспективи у відповідній сфері досліджень.

8. Методи навчання

Під час викладання курсу використовуються наступні методи навчання:

- розповідь – для оповідної, описової форми розкриття навчального матеріалу;
- пояснення – для розкриття сутності певного явища, закону, процесу;
- бесіда – для усвідомлення за допомогою діалогу нових явищ, понять;
- ілюстрація – для розкриття предметів і процесів через їх символічне зображення (малюнки, схеми, графіки);
- практична робота – для використання набутих знань у розв'язанні практичних завдань;
- аналітичний метод – для мисленнєвого або практичного розкладу цілого на частини з метою вивчення їх суттєвих ознак;
- індуктивний метод – для вивчення явищ від одиничного до загального;
- дедуктивний метод – для вивчення навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного;
- проблемний виклад матеріалу – для створення проблемної ситуації.

9. Методи контролю

Усний контроль у вигляді індивідуального та фронтального опитування. Письмовий контроль у вигляді контрольних робіт, самостійних письмових робіт (рейтингових індивідуальних завдань, практичних робіт), термінологічних диктантів, поточного тестування, аудиторної контрольної роботи.

Для студентів заочної форми навчання: захист контрольної роботи, тестування.

Підсумковий контроль – екзамен.

Програмові вимоги

1. Історія становлення психодіагностики як наукової дисципліни.
2. Поняття розумового віку. Коефіцієнт інтелекту.
3. Використання тестів в цілях відбору та атестації кадрів у 30-ті роки у Франції та США.
4. Розвиток проєктивних методів тестування (К. Юнг, Г. Роршах, К. Морган, Г. Мюррей).
5. Вітчизняна історія психодіагностики. Перші психологічні лабораторії. Розвиток психотехніки і педології в 20-ті і 30-ті роки.
6. Соціальні та етичні аспекти тестування. Кваліфікація і професійна відповідальність психолога.
7. Класифікація видів діяльності психолога-практика.
8. Норма як бажаний стан об'єкта психодіагностики та як логічна основа класифікації видів практичної діяльності.
9. Використання психодіагностики при відборі та атестації кадрів, в медицині, освіті, в армії.
10. Використання тестів в клінічній психології і психологічному консультуванні.
11. Психодіагностика і профорієнтаційна робота в службі зайнятості.
12. Методи психодіагностики в системі професійної консультації безробітних.
13. Психодіагностика як область наукової психології. Варіанти розуміння предмета психодіагностики.
14. Структура психодіагностики.
15. Функції психодіагностики.
16. Види психодіагностики за специфікою об'єкта і типу завдань практичної психології.
17. Класифікація психодіагностичних процедур.
18. Строгоформалізовані методики (тести, опитувальники).
19. Види тестів.
20. Малоформалізовані методики (спостереження, інтерв'ю, бесіда).
21. Контент-аналіз як експертно-діагностична процедура психологічного дослідження.
22. Процедура тестування. Підготовчий етап тестування. Умови та основні аспекти процедури тестування.
23. Етапи психодіагностичного процесу.
24. Інструкція та її роль в тестуванні.
25. Діагноз та його види.
26. Фактори, що впливають на відповіді обстежуваних. Помилки в інтерпретації і використанні тестів.
27. Тестові норми.
28. Статистичні показники розподілу. Середнє значення, медіана, дисперсія. Типи розподілів. Стандартизація шкал.
29. Надійність як стійкість результатів тесту до дії сторонніх факторів. Обчислення коефіцієнта надійності.
30. Валідність як відповідність тесту вимірюваній психічній властивості. Валідність змістова, критеріальна, конструктна.
31. Репрезентативність як властивість вибіркової сукупності представляти характеристики генеральної сукупності. Значення репрезентативності для врахування обмежень у сфері застосування тесту.
32. Конструювання тесту. Основні проблеми. Формування інформаційної бази дослідження. Конструювання шкал.
33. Стандартизація тестів.
34. Адаптація зарубіжних тестів. Етапи емпірико-статистичної роботи при адаптації.

35. Комп'ютеризація тестів. Основні вимоги. Позитивні та негативні сторони комп'ютерної версії.
36. Вимоги до психометричної підготовки психолога.
37. Нормативні вимоги до користувачів психодіагностичних методик.
38. Проблема здібностей в психодіагностиці.
39. Загальні і спеціальні здібності.
40. Сутність інтелекту. Інтелект як загальна здатність пристосування до нових життєвих умов. Поняття IQ.
41. Основні підходи до вивчення інтелекту. Моделі структури інтелекту.
42. Значення генерального фактору в моделі Ч. Спірмена.
43. Інтелект як результат взаємодії декількох факторів у моделі Л. Терстоуна.
44. Нсобіхевіористська модель інтелекту Дж. Гілфорда. Дивергентне і конвергентне мислення.
45. Модель Р. Кеттела. Поточний і кристалізований інтелект. Інші ієрархічні моделі інтелекту.
46. Методики діагностики інтелекту. Визначення особливостей розвитку загального інтелекту за допомогою адаптованого варіанту методики Д. Векслера.
47. Тест структури інтелекту Р. Амтхауера.
48. Прогресивні матриці Дж. Равена як засіб виявлення рівня розвитку невербального інтелекту.
49. Діагностика соціального інтелекту.
50. Тести для діагностування емоційного інтелекту.
51. Тести для психодіагностування креативності.
52. Тести для специфічних популяцій.
53. Особистість як об'єкт психодіагностичного дослідження.
54. Особистісні риси як психодіагностична категорія. Теорія рис особистості Р. Кеттела.
55. Підхід Г. Айзенка до психодіагностики особистості.
56. Тест ММРІ як діагностичний інструмент вивчення особистості.
57. Модель «Великої п'ятірки».
58. Проективна діагностика як метод вивчення внутрішнього світу. Поняття проєкції. Проективні методики.
59. Види проєктивних методик. Теоретичне обґрунтування проєктивного підходу. Методика чорнильних плям Г. Роршаха.
60. Тест тематичної апперцепції К. Моргана і Г. Мюррея.
61. Методика малюнкової фрустрації С. Розенцвейга.
62. Тест вибору кольорів М. Люшера. Діагностичне значення проєктивних методик.
63. Діагностування самосвідомості особистості.
64. Стандартизовані і нестандартизовані самозвіти.
65. Ідеографічні техніки.
66. Діагностика спонукальної сфери особистості.
67. Методики діагностування ціннісної сфери особистості.

Формат тестових завдань поділяється на: завдання закритої форми із запропонованими відповідями, із яких вибирають одну правильну; завдання відкритої форми з вільно конструйованими відповідями.

Тестові завдання розрізняються за принципом побудови відповіді.

І. Тестові завдання з множинними відповідями "правильно – неправильно" передбачають, що відповіді або рішення можуть бути тільки правильними або неправильними. За ними тестується глибина знань, розуміння різних аспектів явищ, процесів тощо.

II. Тестові завдання на відтворення правильної послідовності, які потребують переструктурування даних або елементів будь-якої комбінації, використовуються в разі тестування вмінь та знань правильної послідовності дій (нормативної діяльності), алгоритмів діяльності, технологічних прийомів тощо, а також знань загальноприйнятих формулювань визначень, правил, законів, фрагментів нормативних документів та ін.

III. Тестові завдання відкритого типу передбачають вільні відповіді тестованих, є завданнями без запропонованих варіантів відповідей і використовуються для виявлення знань термінів, визначень, понять та ін.

Тестове завдання містить 20 -50 тестових питань щодо перевірки знань основних категорій навчальної дисципліни. За відповіді на тестові завдання оцінка виставляється у %% правильних відповідей. Максимально можлива оцінка -100 балів

Зразок екзаменаційної роботи

Державний вищий навчальний заклад
«Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

Освітній рівень магістр

Спеціальність 014 Середня освіта (Фізична культура)

Семестр 3

Навчальна дисципліна Психодіагностика у фізичній культурі

БІЛЕТ № 1

1. Дайте відповіді на тестові завдання:

1. Предметом психодіагностики є:

- а) сукупність різноманітних психодіагностичних методів;
- б) вимірювання динаміки психічних процесів під впливом життєвих ситуацій;
- в) дослідження індивідуальних особливостей та перспектив розвитку особистості;
- г) тестування інтелектуального розвитку людей.

2. Першу усвіті лабораторію психологічних досліджень започаткував:

- а) Ф. Гальтон;
- б) В. Вундт;
- в) А. Біне;
- г) Г. Россолімо.

3. Психологічний діагноз, який урахує наявність визначених особливостей та причини їх виникнення, називається:

- а) симптоматичним діагнозом;
- б) типологічним діагнозом;
- в) етіологічним діагнозом;
- г) емпіричним діагнозом.

4. Галузь психології, яка розробляє теорію і практику вимірювання психічних явищ, називається:

- а) диференційна психологія;
- б) психодіагностика;
- в) статистика;
- г) психометрика.

5. Метод із точно заданими параметрами називається:

- а) експериментальний;

- б) стандартизований;
- в) об'єктивний;
- г) проєктивний.

6. Метод діагностики, який використовує стандартизовану систему питань або задач із визначеною шкалою значень, називається:

- а) тестом;
- б) діалогом;
- в) бесідою;
- г) експериментом.

7. Найбільш суттєвою ознакою проєктивного методу є:

- а) вимірювальна спрямованість;
- б) використання невизначених слабо структурованих стимулів;
- в) спрямованість на дослідження психіки дітей;
- г) спрямованість на вимірювання особливостей особистості.

8. Забезпечення незалежності результату діагностики від спроб його свідомого викривлення є змістом критерію:

- а) доступності;
- б) валідності;
- в) об'єктивності;
- г) надійності.

9. Показник точності і стійкості результатів вимірювання - це:

- а) надійність;
- б) доступність;
- в) валідність;
- г) адаптованість тесту

10. Валідність тестів пов'язана із їх перевіркою:

- а) на доступність у користуванні;
- б) на відповідність предмету діагностики;
- в) на повторюваність результатів при всіх тестуваннях;
- г) на стабільність вимірювальної процедури.

11. Основною особливістю психодіагностичного методу є:

- а) цілеспрямоване створення умов дослідження;
- б) можливість втручання у ситуацію дослідження;
- в) вимірювально-дослідна спрямованість;
- г) доступність і простота використання.

12. Діагностування на основі самоопису конкретизується у методах:

- а) суб'єктивного підходу;
- б) об'єктивного підходу;
- в) проєктивного підходу;
- г) генетичного підходу.

13. Системна процедура пояснення досліджуваних феноменів на основі теоретичної моделі і систематизації результатів якісного і кількісного аналізу називається :

- а) адаптація;
- б) стандартизація;

- в) інтерпретація;
- г) експертиза.

14. Середньостатистична норма в психодіагностиці визначається шляхом обчислення:

- а) середнього арифметичного значення;
- б) середньоквадратичного показника;
- в) дисперсії;
- г) процентної частки.

15. Найбільш значущою ситуативною змінною, яка негативно впливає на результати психодіагностики є:

- а) незапланована участь інших у діагностичній процедурі;
- б) стороння зацікавленість;
- в) надмірно високий рівень мотивації досліджуваного на результати обстеження;
- г) обізнаність, минулий досвід у подібних психодіагностичних обстеженнях.

16. Перекручування відповідей у бік соціальної бажаності називається:

- а) деривація;
- б) десимуляція;
- в) симуляція;
- г) аггравація.

17. Аналіз, який дає можливість встановити і обґрунтувати наявність статистичного зв'язку, називається:

- а) варіаційний;
- б) кореляційний;
- в) факторний;
- г) частотний.

18. Метод, за допомогою якого визначається статус індивіда в групі, структура міжособистісних стосунків, називається:

- а) спостереження;
- б) бесіда;
- в) соціометрія;
- г) тест.

19. Сукупність методик, розроблених у межах об'єктивного підходу, що призначені для діагностики загальних здібностей, називається :

- а) тести інтелекту;
- б) тести спеціальних здібностей;
- в) тести досягнень;
- г) тести педагогічні.

20. Галузь психодіагностики, яка здійснює контроль динаміки психічного розвитку дітей, що навчаються в школі, називається:

- а) педагогічна психологія;
- б) диференційна психологія;
- в) вікова психологія;
- г) шкільна психодіагностика.

21. Змістом шкільної психодіагностики є:

- а) ранжування дітей за психологічними ознаками;

- б) виявлення норм розумового розвитку;
- в) цілісне вивчення особистості дитини в її взаємодії з оточуючим середовищем;
- г) процес оцінювання властивостей психіки.

22. Яка процедура є обов'язковою до початку психодіагностики дитини в умовах школи?

- а) збирання анамнестичних відомостей;
- б) логопедична діагностика;
- в) формування прогнозу розвитку;
- г) попередження батьків про процедуру обстеження.

23. Результати психодіагностики дитини необхідно оцінювати:

- а) шляхом зіставлення з результатами діагностики тієї ж дитини;
- б) шляхом порівняння з результатами діагностики інших дітей;
- в) шляхом порівняння із нормативними показниками розвитку;
- г) за допомогою точних математичних обчислень.

24. Необхідною складовою психодіагностики психічного розвитку дітей є:

- а) психометрика;
- б) медична експертиза;
- в) психокорекція;
- г) психологічна освіта.

25. Особистісно-орієнтований підхід у психодіагностиці дитинства – це:

- а) орієнтація на «середню дитину»;
- б) створення умов для саморозвитку дитини;
- в) використання сучасних технологій навчання і виховання;
- г) профілактика вад розвитку.

26. Основними критеріями нормативного розвитку дитини є:

- а) показники психофізіологічного розвитку;
- б) показники успішності у навчанні;
- в) коефіцієнт інтелекту;
- г) новоутворення віку.

27. Системно організована діяльність психолога та педагога у створенні психологічних і педагогічних умов розвитку дитини – це:

- а) психологічна корекція;
- б) психодіагностика;
- в) психологічний супровід;
- г) педагогічна корекція.

28. Експрес-діагностика – це:

- а) лонгітюдне обстеження дітей;
- б) разове обстеження;
- в) тестування;
- г) комплексне обстеження.

29. Масова комплексна діагностика психічного розвитку в умовах ДНЗ проводиться з метою:

- а) виявлення проблемних дітей;
- б) написання психолого-педагогічної характеристики;

- в) попередження ускладнень для оптимізації розвитку дитини;
- г) визначення рівня психічного розвитку дітей.

30. Комплексний підхід у психодіагностиці – це:

- а) масове обстеження дітей;
- б) діагностико-корекційна робота;
- в) лонгітюдне дослідження;
- г) всебічне вивчення та оцінка особливостей дитини.

Затверджено на засіданні кафедри теорії та методики фізичної культури

Протокол № _____ від « _____ » _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____

Лісовський Б.П.

Екзаменатор _____

Мицкан Т.С.

Підсумкова оцінка з дисципліни згідно з Методикою переведення показників успішності знань студентів університету в систему оцінювання за шкалою ECTS

Критерії оцінювання знань та вмінь студентів

«А» виставляється у разі, якщо студент:

- постійно готувався до занять та згідно з програмою дисципліни глибоко та всебічно розкривав зміст питань, які обговорювалися.
- показав вміння формулювати висновки та узагальнення за питаннями теми, здатність аналізувати навчальний матеріал;
- аргументовано та логічно викладав матеріал, володіє культурою мови;
- виявляв творчий підхід до виконання індивідуальних проектів і творчих завдань;
- акуратно оформлював завдання для самостійної роботи;
- виконав завдання модульного контролю.

«В» виставляється у разі, якщо студент:

- розкривав згідно з програмою дисципліни зміст питань, які обговорювалися;
- робив узагальнення та висновки з окремих питань; логічно викладав свої знання;
- виконував завдання для самостійної роботи;
- виконав завдання модульного контролю, але недостатньо використовував додаткову літературу, допускав під час усних відповідей чи письмового тестування окремі неточності.

«С» виставляється у разі, якщо студент:

- розкривав згідно з програмою дисципліни зміст питань, які обговорювалися;
- формулював висновки з окремих питань;
- брав участь у виконанні творчих завдань;
- виконував завдання для самостійної роботи;
- виконав завдання модульного контролю, але недостатньо використовував додаткову літературу, під час усних відповідей не досить повно й аргументовано викладав матеріал, а при письмовому тестуванні допускав окремі неточності, не проявив творчого підходу до виконання індивідуальних завдань.

«D» виставляється у разі, якщо студент:

- відповідав на окремі питання, які обговорювалися;
- формулював висновки з окремих питань;
- виконував завдання для самостійної роботи;
- виконав завдання модульного контролю, але допускав окремі неточності під час усних

відповідей, тестування; не виявляв належної активності при обговоренні питань, старанності при виконанні завдань для самостійної роботи; недостатньо використовував додаткову літературу; неохайно виконував індивідуальні завдання

«Е» виставляється у разі, якщо студент:

- відповідав на окремі питання, які обговорюватися;
- виконував завдання для самостійної роботи;
- виконав завдання модульного контролю, але допускав окремі неточності під час усних відповідей, тестування; не виявляв належної активності при обговоренні усних питань, старанності при виконанні завдань для самостійної роботи;
- недостатньо використовував додаткову літературу; неохайно виконував індивідуальні завдання; виконав не всі завдання для самостійної роботи

«FX» виставляється у разі, якщо студент:

- поверхнево розкривав зміст питань, які розглядалися;
- допускав суттєві помилки під час усних та письмових відповідей;
- поверхнево ознайомився з рекомендованою літературою;
- неохайно виконав завдання для самостійної роботи;
- не виявляв активності на заняттях при обговоренні питань;
- допускав окремі неточності під час усних відповідей (будуючи свою відповідь на звичайному повторенні навчального матеріалу без його осмислення), тестування; не виявляв належної активності на заняттях, старанності при виконанні завдань для самостійної роботи; недостатньо використовував основну та додаткову літературу; неохайно виконував індивідуальне завдання.

«F» виставляється у разі, якщо студент, відвідуючи заняття:

- поверхнево розкривав зміст питань, які розглядалися;
- допускав суттєві помилки під час усних та письмових відповідей, тестування;
- поверхнево ознайомився з рекомендованою літературою;
- не виконав завдання для самостійної роботи;
- не виявляв активності на заняттях при обговоренні питань;
- на підсумковому занятті не вмів навіть відтворити зміст окремих питань, передбачених програмою дисципліни;
- не виконав завдання модульного контролю.

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Види роботи	Номер семінарського заняття										КСР	ДР	Е	разом
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
ПО	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100				35
КСР											100			10
ДР												100		5
Е													100	50
Разом														100

ПО-поточне оцінювання

КСР – контроль самостійної роботи

ДР – додатковий результат

Е -екзамен

Критерії оцінювання за 100-бальною шкалою:

- *90-100 балів* – Студент вільно володіє навчальним матеріалом; висловлює свої думки; творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань; комунікативні уміння та навички сформовані на високому рівні; може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання і оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань.
- *70-89 балів* – Студент вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні граматичні помилки у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці; за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдань.
- *50-69 балів* – Студент володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно; на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків; знайомий з основними поняттями навчального матеріалу; комунікативні уміння та навички сформовані частково; під час відповіді допускаються суттєві граматичні помилки; має елементарні нестійкі навички виконання завдань; планує та виконує частину завдань за допомогою викладача.
- *Менше 50 балів* – У студента не сформовані комунікативні уміння та навички; студент допускає велику кількість граматичних помилок, що ускладнює розуміння; студент не володіє навчальним матеріалом; виконує лише елементарні завдання, потребує постійної допомоги викладача.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. Методичне забезпечення

До методичного забезпечення належить: конспект лекцій, розроблені плани семінарських занять і списком рекомендованої літератури, розроблені тестові завдання до тем, завдання на самостійну роботу, практичні завдання, програмові вимоги до екзамену, форми контролю.

Інструменти, обладнання, програмне забезпечення

Навчальна дисципліна «Психодіагностика у фізичній культурі» передбачає використання мультимедійного обладнання (комп'ютер, проектор).

14. Рекомендована література

Основна:

1. Збірник нормативно-правових документів психологічної служби та ПМПК системи освіти України / упоряд. В.Г. Панок, І.І. Цушко, А.Г. Обухівська. К.: Ніка-Центр, 2005. 436 с.
2. Збірник нормативно-правових документів психологічної служби та ПМПК системи освіти України / упоряд. В.Г. Панок, І.І. Цушко, А.Г. Обухівська. К.: Шкільний світ, 2008. 256 с.
3. Коробко С.Л., Коробко О.І. Робота психолога з молодшими школярами: методичний посібник. К.: Літера ЛТД, 2006. 416 с.
4. Корольчук М.С., Осьодло В.І. Психодіагностика: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Ельга, Ніка-Центр, 2004. 400 с.
5. Мицкан Т.С., Мицкан Б.М. Психодіагностика в спорті: навч. посібник. Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г.М., 2020. 220 с. (ISBN 978-617-7926-02-2).
6. Основи практичної психології: підручник / В.Панок, Т.Титаренко, Н. Чепелева та ін. Вид. 2-ге, стереотип. К.: Либідь, 2001. 536 с.

ДОДАТКОВА

7. Галецька І., Сосоновський Т. Психологія здоров'я: теорія та практика. Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2006. 338 с.
8. Розумові здібності дитини: психологічний інструментарій. К.: 2004. 278 с.
9. Руденко Р.Є. Засоби відновлення фізичної працездатності в процесі тренувань та змагань. Слобожанський науково-спортивний вісник. 2008. № 4. С. 124-127.
10. Федик О.В. Психологія спорту: навч.-метод. посіб. для студентів вищих навчальних закладів. Івано-Франківськ, 2007. 213 с.

15. Інформаційні ресурси

Інтернет-ресурси:

http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/SoPs/2009_1/index.htm

<http://posibnyky.vntu.edu.ua/psihol/1rozdr111.htm>

[http://pidruchniki.ws/15840720/psihologiya/psihologiya_upravlinnya - kulinich io](http://pidruchniki.ws/15840720/psihologiya/psihologiya_upravlinnya_-_kulinich_io)

http://www.aratta-ukraine.com/books_ua.php?id=6